

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 1000—; pt. particulari Lei 600—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 400—. În străinătate Lei 1200—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 10

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Velicu.**

Sumarul:

Ideia de organizare în economia politică. — Impozitul pe salarii. — Oameni celebri despre criza economică-politică mondială. — *Cronica*: Coordonarea activității institutelor de credit ale statului. Banca comercială italiană, acționară la Soc. „ACNILA”. „Reșița” și-a încheiat Bilanțul pe anul 1941. Societatea Canalului de Suez a cerut moratoriu. Statul singurul cumpărător de porumb? Banca „Andreiana”. Soc. Anonimă Rășinari.

Ideia de organizare în economia politică.

(Urmare).

II. PRINCIPIILE GENERALE ALE ORGANIZĂRII.

6. La cele spuse mai sus trebuie adăugate o serie de norme generale de urmat în acțiunea de organizare și care trebuie să fie avute tot timpul în vedere. Ele sunt principii generale care ajută la o mai bună realizare a faptului de organizare. Simpla enunțare a caracterelor mari ale organizării nu e suficientă pentru a se înțelege bine acest fapt și pentru a putea fi realizat în practică. Arătarea unor principii de amănunt în cele ce urmează nu este completă: există încă o serie întreagă de norme de care trebuie să se țină seama în faptul de organizare, totuși elementele principale sunt arătate mai jos și ele sunt îndestulătoare pentru o înțelegere a fenomenului și o aplicare practică a lui.

a) Organizarea naturală și cea artificială.

Există o activitate de organizare care rezultă natural din ceea ce se numește în biologie evoluție: din experiența (un fel de experiență)

câștigată în mod inconștient prin repetarea necesară a unor anumite fenomene și care, în cazul societății omenești, devin uneori clare conștiinței omenești și sunt adoptate prin actul de judecată al omului, iar de animal, ea se aplică prin legea aspră a pildurii celui ce nu se potrivește și a existenței organului și individului potrivit pe baza unui joc foarte complicat de întâmplări și probabilități.

În fața acestei organizări naturale există organizarea artificială, adică aceea care e pornită ca o activitate omenească conștientă, care ține seamă de principiile arătate aici. E necesară această precizare de feluri posibile de organizare pentru motivul că influența tendințelor naturale de organizare este permanentă și adesele ele nu pot fi întrebunțate în condițiuni optime de acțiune încercând o organizare artificială pentru motivul pe care l-am mai discutat, anume că natura lucrează pentru realizarea unui minimum de efort pe când omul, ea fîlîșă superioară a acceptat și ideea unui efort (în aparență) inutil, în orice caz inutil într-o ordine pur materială a lucrurilor.

Dar mai e un aspect, acela al unei influențe pe care o exercită organizarea naturală în mod permanent și deci și atunci când se încearcă una artificială și din cauza aceasta se pot naște fie confuzii, fie influențe nedorite; mai mult, adeseori se renunță la efortul spre organizarea artificială, care e organizarea propriu zisă, în așteptarea efectelor acelei organizări naturale, imperfecte și insuficiente în situația de lucru și vrea să a omenirii de azi.

Fenomenul natural, liber, cum ar spune economiștii școlii clasice, nu corespunde condițiilor de viață și nici tendințelor și necesităților de viață de azi ale omului, din care cauză influența lor nestingherită, e dăunătoare. Pentru aceasta, în orice acțiune de organizare trebuie să se țină seamă de prezența fenomenului natural care tinde la o organizare, realizează o organizare prin legile naturale biologice care există îndeplinind condițiile pe care le-am amintit (ar intra aici o discuțiune și o argumentare despre *ideal*, pe care l-am arătat ca o condiție a organizării și care ar trebui deci să existe și în natură dacă afirmăm că ea organizează. Discuția e însă prea lungă și grea).

Legile naturale, organizarea naturală, trebuie considerată ca un pericol permanent, atunci când intențiile de organizare artificială nu se potrivesc cu ceea ce s'ar desvolta în chip natural în condițiile date.

Un principiu de organizare deci pretinde a supraveghea mereu măsura în care idealul fixat se poate urmări pe calea legilor naturale de dezvoltare a fenomenelor date sau e necesar un efort conștient, omenesc pentru aceasta. În acest caz din urmă, efectul legilor naturale este periculos pentru atingerea rezultatului și trebuie ținut seama de acest fapt.

b) Armonie.

Organizarea este un sistem complet, o construcțiune, o operă în sine care are o individualitate proprie. Pe lângă condițiile de care am vorbit sau pe care le vom aminti, este necesară armonie în alcătuirea normelor de organizare. Se va întreba care este sensul ei? Natura are o lege a armoniei și simetriei care nu se desminte, dar organizarea are un caracter oarecum artificial și deci nu e obligată să țină seamă de o lege naturală. Am amintit în discuțiile dela început care este adevărata legătură dintre legile naturale și cele omenești. Nu e o situație care ar putea fi denumită de liberare dela legile naturii ci numai o liberă întrebuintă a lor. Armonia în fapte și realizări e un principiu al naturii peste care nu se poate trece chiar dacă el pare a fi numai decorativ și oarecum inutil.

Dar tocmai aici este chestiunea principală; armonia este un raport între elementele componente ale unui tot, care face ca elementele acestuia să se comporte unul față de altul în așa fel încât să elimine orice fel de conflict sau antiteză interioară. Totul să se prezinte ca o unitate și să fie în realitate o unitate cât mai perfectă.

Pentru ideea de organizare, armonia este esențială: ea realizează în mod necesar o perfectă înțelegere reciprocă în cadrul elementelor necesare organizării, evită frecări inutile și face cu puțință un rezultat mai bun. Armonia este mai cuprinzătoare decât simetria, care este numai una din formele în care se poate realiza armonia.

Ceea ce trebuie reținut este necesitatea în organizare a unei alcătuirii împreună a elementelor componente cât mai perfectă, mai unitară în sensul că toate să lucreze și să servească scopul și să nu existe între ele nicio neînțelegere sau nepotrivire. E un ideal de armonie care servește scopul dar face în același timp lupta frumoasă și plăcută, fapt care servește la o și mai efectivă realizare.

Nu insist mai mult asupra acestui principiu, tocmai pentru că e important și doresc să rămână clar în enunțarea scurtă de mai sus.

c) Neschimbarea normei.

Începem iarăși cu o discuție cu caracter comparativ între automatismul natural și cel artificial: legile naturale așa cum le cunoaștem noi sunt fixe, rigide și neschimbate. O piatră cade totdeauna în conformitate cu legea gravității (indiferent dacă nu aceasta ar fi legea) în afară de cazul când o altă lege s'ar opune. Natura nu face, așa cum se pare că face omul, lucruri diferite în condiții identice. S'ar putea afirma și poate cu dreptate că omul face și el același lucru în condiții identice și diferențele de acțiune se datoresc unor deosebiri de condiții de care nu ne dăm seama. Indiferent însă de acest lucru, există o anumită libertate omenească și ea se manifestă în ceea ce numeam mai sus acțiuni *inutile* și care se manifestă mai ales în *faptul de organizare*.

Repetăm, legile naturale sunt fixe, rigide, neschimbătoare. Ele sunt totuși cele care, grație variațiilor mari posibile de forme ale vieții dau naștere la toate fenomenele pe care le vedem în jurul nostru; poate e o singură lege, dar această discuție depășește deocamdată interesul acestei cercetări. Faptul neschimbării legilor naturii este lămurit. Legile omenești în schimb par a avea drept caracteristică principală tocmai variația continuă, fără motiv chiar și fără să fie măcar un rezultat al unei evoluții ce poate fi observată. E evident arbitrarul în legile omenești. Oricum faptul de organizare este împlinit prin stabilirea unor serii de norme, de legi, de principii de care trebuie să se țină seamă pentru a se ajunge la rezultatul urmărit și aici deci normele sunt schimbătoare.

Trebue făcută o precizare: ca și normele naturale legile care rezultă din faptul de organizare trebuiesc să fie fixe, rigide, neschimbătoare; spre deosebire însă de legile naturale, aceste legi de organizare sunt limitate la cuprinsul acțiunii, limitate în timp și spațiu și de condițiile în care iau naștere. Este deci o lume în sine, limitată în cadrul unor fenomene pe care le cunoaștem și le vom (deși legată de desfășurarea vieții și de legile ei sau legea ei), cu legile ei pe care le hotărâm și le aplicăm. Aceste legi, ca să fie stabile, trebuiesc să aibe caracterul legilor naturale în ce privește neschimbarea lor în cadrul acțiunii așa cum a fost hotărâtă la început. Nu trebuie o argumentare prea mare pentru aceasta și nici argumentele împotriva nu sunt valabile; cel mai obișnuit, acela că se poate greși, nu e decât foarte puțin important căci totdeauna s'a arătat că o normă mai puțin bună dar neclintită păstrată e mai bună decât o continuă schimbare de legi perfecte.

Argumentul pentru neschimbare pleacă de la comparația cu legile naturale și din exemplul istoriei care a arătat totdeauna cum toate marile acțiuni au reușit când au avut „o singură credință” și cum au căzut toți acei care nu au putut să rămână credincioși „gândului dinfăi”.

În cadrul unei organizări, trebuie să existe, să se caute a se realiza un automatism cât se poate mai complet; o acțiune suficientă prin normele stabilite, astfel ca până la sfârșit să nu fie nevoite de intervenții straine, de norme ajutoare, pentru realizarea celor urmărite.

* * *

Mai sus am expus numai principiile teoretice; un sistem de norme omenești în cadrul unei acțiuni poate fi foarte bun, totuși va avea totdeauna lipsuri ce nu pot fi precizate de la început: ele pot fi eliminate în cursul realizării practice a ideii, dar acest fapt cuprinde în el prea multe pericole, mult mai multe pericole decât ar părea că sunt în momentul când se discută numai în principiu o astfel de intervenție. Pentru aceasta, în această ordine de idei e necesar ca:

1. Normele să fie cât mai bine precizate pentru a nu fi necesară o revenire;
2. Să fie cât mai puține, dacă se poate să existe un principiu unic, care să fie izvor pentru celelalte norme de amănunt;
3. Să fie neschimbate în cadrul și limitele acțiunii practice de organizare, chiar cu anumite riscuri, care ar putea fi mari;

4. Să fie cât mai simple și cât mai puține norme astfel ca aplicarea lor să fie ușoară și cât mai uniformă.

d) Ideia de sistem.

Despre înțelesul cuvântului de mai sus am mai amintit atunci când am vorbit despre armonie și de neschimbarea normei. Revin în mod principal asupra acestui înțeles din cauza importanței lui. Se vorbește mereu despre sisteme, despre necesitatea unei acțiuni sistematice. Toate acestea înseamnă că în orice acțiune faptele și elementele materiale trebuiesc să aibe între ele un raport fix și cunoscut; să fie precizate relațiile dintre ele în mod clar și posibil. Prin aceasta se realizează un tot armonic, o unitate naturală și vie care poate să existe și să meargă înainte pentru realizarea celor urmărite de organizator.

Mai mult, sistemul pretinde o supraveghere a ansamblului problemei, o ușurează și o face posibilă și în condiții grele.

Sistemizarea e o acțiune de ordonare și poate fi uneori confundată cu organizarea însăși, totuși discuțiile de până aici sunt suficiente pentru a arăta caracterul complet al organizării care nu se mărginește la o simplă orânduire a elementelor materiale date. Sistemizarea e un element principal în organizare și are ca rol o mai bună întrebuintare a elementelor materiale date.

Sistemizarea e o acțiune care face parte din faptul de organizare propriu zis ca și din aplicarea ei în practică.

Nu se poate insista prea mult asupra acestui lucru aici. Sistemul este o noțiune clară așa cum am amintit mai sus și care trebuie reținută în acțiunea de organizare ca un fenomen independent de ceea ce se numește armonie și neschimbarea normelor.

e) Ideia de muncă.

Munca nu e un rezultat al organizării. Este însă un element principal și important în realizarea ei. Insistăm aici asupra ei pentru două motive:

- pentru că ea este o condiție a reușitei organizării și a realizării celor urmărite.
- pentru că azi, cu toate argumentele și propaganda pentru a se da muncii locul care i se cuvine, ea este încă foarte puțin prețuită la adevărata ei valoare.

Munca este în locul întâi un efort: din punct de vedere al judecării ei după cum apare la cea dintâi vedere, ea se compune din eforturi mai îndelungi ori mai scurte. Efortul este caracteristica muncii și dela el trebuie pornit în judecarea ei; mai mult decât un simplu efort: este unul conștient și susținut până la împlinirea celor urmărite. Munca rămâne în marginile acestel încercări de lămurire, întâi de toate o strădanie, ea se pune în slujba unui gând, care la rândul lui și în măsura celor spuse aici, caută să organizeze, are neapărat nevoie de această stăruință, efort, pe care îl aduce munca.

Munca nu este însă o strădanie pur și simplă; ea trebuie să fie făcută cu plăcere, cu conștiința importanței ei, a rolului deosebit de însemnat al muncii în atingerea oricărui rezultat dorit.

Vreau să insist asupra rolului muncii în faptul de organizare, ca un element principal. Ea e trebuincioasă în momentul alcătuirii planului de lucru cât și la împlinirea lui. Organizarea este una dintre cele mai grele probleme care se

pune unui om: ea pretinde o concentrare deosebită asupra chestiunii și deci o stăruință puțin obișnuită, începând cu strângerea elementelor necesare, a fixării normelor de organizare ca și în faptul însuși al organizării.

Am spus că una din caracterele organizării este faptul că ea este *inutilă* în sensul și în cadrul legilor naturale; împlinirea ei deci e cu atât mai grea cu cât nefiind „naturală“, diferitele greutăți de trecut nu sunt ușurate de legi naturale, „instinct“ sau porniri oarecum inconștiente, ci trebuie făcute conștient și mâinate de argumente care cheamă înțelegerea și bunăvoința omului de a țese din lina lui de viață oarecum automată, ori aceasta cere un efort pe care foarte puținii oameni, contrar aparențelor, îl pot face.

Pentru aceasta trebuie insistat asupra muncii, asupra străduinței și stăruinței ce trebuie făcută neîntrerupt în opera de organizare.

Dr. N. N. PETRA.

(Va urma).

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Impozitul pe salarii.

În Monitorul Oficial Nr. 78 din 1 Aprilie 1942 s'a publicat între alte legi fiscale și Decretul-Lege pentru modificarea și completarea dispozițiilor legii pentru așezarea contribuțiilor directe asupra veniturilor (pag. 2615). Prin acest decret-lege pe lângă alte modificări s'a modificat și impozitul pe salarii.

Impozitul modificat se așează potrivit tablourilor ce urmează:

I. Cotele de impozit ce se vor aplica asupra veniturilor din salarii realizate de necelibatari (căsătoriji).

Venituri Lei	Impozite Lei	Venituri intermediare		La fiecare	Impozit pt. veniturile din intervale	
		Tranșele de venituri	Până la		100 =	Lei plus
100	7					
6.000	420		6.000		100 = 7	Lei plus
10.000	1.100	6.000 —	15.000	„	100 = 17	„ „
15.000	1.950	15.000 —	25.000	„	100 = 18	„ „
25.000	3.750	25.000 —	40.000	„	500 = 115	„ „
40.000	7.200	40.000 —	60.000	„	500 = 135	„ „
60.000	12.600	60.000 —	80.000	„	500 = 165	„ „
80.000	19.200	80.000 —	100.000	„	1000 = 340	„ „
100.000	26.000	100.000 —	150.000	„	1000 = 410	„ „
150.000	46.500	150.000 —	200.000	„	1000 = 470	„ „
200.000	70.000	200.000 —	300.000	„	1000 = 530	„ „
300.000	123.000	300.000 —	400.000	„	1000 = 570	„ „
400.000	180.000	Peste	400.000	„	1000 = 450	„ „

NOTĂ: a) Pentru veniturile dela 6.000 — 25.000 Lei, fracțiunile mai mici de 50 Lei se neglijează, celelalte se întregesc la 100 Lei;

- b) Pentru veniturile dela 25.000 — 80.000 Lei, fracțiunile mai mici de 200 Lei se neglijează, celelalte se întregesc la 500 Lei ;
 c) Pentru veniturile peste 80.000 Lei, fracțiunile mai mici de 300 Lei se neglijează, celelalte se întregesc la 1.000 Lei.

II. Cotele de impozit ce se vor aplica asupra veniturilor din pensuni realizate de necelibatari (căsătorii).

Venituri Lei	Impozite Lei	Venituri intermediare			
		Tranșele de venituri Până la		Impozite pt veniturile din intervale	
100	5			La fiecare	100 = 5 Lei plus
6.000	300		6.000	"	100 = 15 " "
10.000	900	a {	15.000 — 25.000	"	100 = 16 " "
15.000	1.650			"	500 = 105 " "
25.000	3.250	b {	40.000 — 60.000	"	500 = 140 " "
40.000	6.400		60.000 — 80.000	"	500 = 160 " "
60.000	12.000			"	1000 = 380 " "
80.000	18.400	c {	100.000 — 150.000	"	1000 = 410 " "
100.000	26.000		150.000 — 200.000	"	1000 = 470 " "
150.000	46.500		200.000 — 300.000	"	1000 = 530 " "
200.000	70.000		300.000 — 400.000	"	1000 = 570 " "
300.000	123.000		Peste 400.000	"	1000 = 450 " "
400.000	180.000				

- NOTĂ: a) Pentru veniturile dela 6.000 — 25.000 Lei, fracțiunile mai mici de 50 Lei se neglijează, celelalte se întregesc la 100 Lei ;
 b) Pentru veniturile dela 25.000 — 80.000 Lei, fracțiunile mai mici de 200 Lei se neglijează ; celelalte se întregesc la 500 Lei ;
 c) Pentru veniturile peste 80.000 Lei, fracțiunile mai mici de 300 Lei se neglijează, celelalte se întregesc la 1.000 Lei.

Scăderile ce sunt admise din salarii și astfel nu vin impuse sunt :

1. Cotizațiile la Casa Asigurărilor Sociale.
2. Cotizațiile (primele) pentru asigurările pe viață și de accident, nu și pentru alte cauze.

Cheltuielile de reprezentare ale administratorului delegat, directorului general și directorilor, care au fost stabilite la un procent fix de 10% din salariul brut, nu se mai admit la scădere, alin. 2 de sub punctul 2 din art. 44 fiind abrogat.

In cele ce urmează Vă dăm și un exemplu de calcul al impozitului pe salariu :

La un *necelibatar* (căsătorit) care primește un salariu brut de Lei 15.850.— impozitul va fi :

După Lei 15.000.—	Lei 1.950.—	impozit
" " 850.—	(de 9×18)	" 162.— "
	<u>Total de plată</u>	<u>Lei 2.112.— impozit</u>

In ceea ce privește pe celibatari, legea deasemenea a fost modificată și conform nouilor dispozițiuni (art. 63 pct. 4 lit. b alin. 1) celibatarii vor suporta o majorare proporțională unică de 20%, calculată asupra impozitului de bază.

Luând de bază același exemplu ca de mai sus, un *celibatar* va plăti după un salariu brut de Lei 15.850.— următorul impozit :

După Lei 15.000.—	Lei 1.950.—	impozit
" " 850.—	(de 9×18)	" 162.— "
	impozit de bază	Lei 2.112.— la care
se mai adaugă 20%	"	422.—
	<u>Total de plată</u>	<u>Lei 2.534.— impozit</u>

Oameni celebri despre criza economică-politică mondială.

De Dr. H. P. P.

Misionarul protestant german, G. Adolf Gedat vizitează în New-York pe reprezentantul unui „concern“ din cele mai mari ale țării, pe șeful, unul din cei *mai mari financiari ai lumii*. „Ale lui sunt fabricile și cantonele și halele și trenurile, ale lui și oamenii cari lucrează pentru el“.

„Un sgârie nori cu birouri ale firmei, Sus de tot, într'al 40-lea etaj se află bancherul. Săli, tot mai multe, săli cu oameni cari lucrează pentru el. In anticamere pun surdină oricărui pas covoare moi. Orice sgomot e prins de uși groase, grele.“

„Mai apoi mă aflu în fața financiarului. Un moșneag aproape de 70 de ani. Ochii îi sunt suri, și părul și culoarea feții, așa de suri ca și costumul și ca elitrele de pe ghetete elegante. Stăm față în față și știm amândoi, că nu ne vom înțelege niciodată. Nu înțeleg de ce și, totuși, știu că este așa. „(Motivul — financiarul are amintiri neplăcute din Germania, unde s'a născut — averea a făcut-o în America. Gedat a venit să ceară un ajutor pecuniar pentru o instituție de acasă).“

„Secretari și dactilografe vin și pleacă. Se deschid uși în tăcere completă și se închid, deasemenea. Șeful subscris scrisori și cecuri.“

„Deodată începe să urle la mine, încât tresar. Injură și strigă, lărmuește ca un animal.“

„...„Și la adecă *ce vrei* dela mine? *Bani, ca toți ceilalți?* La mine vin oamenii numai dacă au nevoie de bani, alții nu-și taie calea spre mine, toți vreau numai bani, nimic decât bani, *afurisiții ăștia de bani!*“ (Pentru scopul arătat nu dă nimic).“

„Apoi ieșim. Toți bărbații și toate femeile se ploconesc în tăcere în fața bătrânului, prin sălile și birourile cele mari prin cari trecem. Iși apleacă capul în tăcere înaintea omului, care-i urăște după cum îl urăsc și ei pe el. (Și pleacă într'un Rolls-Royce, automobilul cel mai scump din lume).“

Intr'un „camping“ de plăcere, pentru copiii bogălașilor, petrece Gedat, ca supraveghetor și mentor al unui tânăr milionar, aproape de Canada, câteva săptămâni, la marginea unui lac. Copii de bani gața. — Unuia îi aduce servitorul, din greșală, 13 perechi de ghetete — în loc de sandalele cari singure sunt potrivite acolo. Tatăl băiatului: „stă undeva, într'un sgârie-nori din New-York și câștigă *bani, mulți bani*“. Intr'alte locuri — mizeria cea mai grozavă, cea mai cumplită. Epoca „Hoover“ — când mii și mii de șomeri dorm prin parcurile publice, învelindu-se, lup-tându-se, după ziare, ca plapomă! Cele mai grozave antiteze de clase sociale.“

Francisc Nitti: („Der Friede“ 1925).

...„Dar *Poincaré* se gândea la o ocupare stabilă (în *finutul Ruhr*). Ca să iasă din Ruhr cerea sume cu desăvârșire imposibile, tocmai pentru că era țința lui, să rămână în Ruhr.“

„Când l-a interpelat, în 27 Febr. 1923 un deputat englez *Iohn Simon*, în Camera deputaților, pe ministrul președinte *Bonar Law* și l-a întrebat dacă *este o imposibilitate suma cerută dela Germania pentru evacuare — a răspuns Bonar Law, laconic: DE SIGUR, domnul meu!*“

Nitti, în vol. „Der Friede“ (Pacea), ap. în 1925 :

„In Franța au gândit (bărbații de stat) mereu să anexeze țărmul stâng al Rinului sau să formeze un stat autonom sub controlul Franței. In privința aceasta nu lasă nici un dubiu cererile lui *Foch*, memorandumul lui *Hanotaux* (care cerea împărțirea germanilor în 6 sau 7 state), publicațiile lui *Tardieu*.“

Se gândeau la aceasta din a. 1917.

In raportul său la tratatul din Versailles amintește *Barthou* o scrisoare a lui *Briand* din 12 Ian. 1917. ambasadorului din Londra, *Cambon*, în care se discută condițiile unei păci viitoare. Les bons esprits din Franța ar vrea să anexeze țărmul Rinului, de dragul vechilor tradiții, „*pour former ce que Richelieu appelleit notre pré carré*“. (Ca să formeze ceea ce *Richelieu* numea „fâneața noastră pătrată“).

Chiar și min. preș. *Ribot* a vorbit în Parlament (în 31 Iulie 1917) despre necesitatea de a forma din ținuturile Rinului un stat autonom; se referea atunci, evident, la convențiile secrete cu Rusia.

Nitti, cel ce a subșbris, în numele Italiei, tratatul dela Versailles, scria în 1922, cu amărăciune, în vol. „Amurgul Europei“ :

„Este o teză elementară a economiei (politice) că nu poți vinde fără a cumpăra și nu poți cumpăra fără de a vinde. Luând celor învinși toate bunurile alienabile și limitând sau paralizând utilizarea bunurilor inalienabile — au ajuns învingătorii în situația imposibilității de a vinde produsele lor. Astfel s'a transplantat criza dela cei învinși la învingători și le amenință acum întreg viitorul.“

Contele Brockdorff-Rantzau. La 13 Mai 1919 înfățișa Conferinței pentru Pace a Puterilor Aliate și Asociate, raportul Comisiei economice germane însărcinată să studieze efectele condițiilor de pace asupra stărei populațiunii Germaniei. „In răstimpul celor două din urmă generații“ — ziceau ei, — „*Germania a fost prefăcută din stat agricol într'un Stat industrial*. Atâta vreme cât a fost un stat agricol, Germania putea să hărănească patruzeci de milioane de locuitori. Ca stat industrial ea putea în-

destula nevoile de trai ale unei populații de șaiszeci și șapte milioane de locuitori și în 1913, importul de lucruri pentru hrană s'a ridicat, în cifră rotundă, la douăsprezece milioane de tone. Înainte de războiu cincisprezece milioane de oameni, în Germania, își găseau mijloacele de trai în comerțul extern, în navigație și în întrebuințarea, directă sau indirectă, a *materiilor prime* aduse de afară.

După această scădere a producției sale, — slăbirea economică ce va fi datorită pierderii coloniilor sale, a flotei comerciale și a investițiilor ei din țările străine, Germania nu va fi în stare să importe o câtime îndestulătoare de materii prime. O foarte mare parte din industria germană va fi, deci, neapărat osândită să piară. Nevoia de a importa produse alimentare va crește foarte mult, în același timp va scădea tot mai mult puțința de a îndestula aceste nevoi. Peste foarte puțină vreme, așa dar Germania nu va mai putea să dea nici pâne, nici muncă, la mai multe milioane din locuitorii ei care de acum nu vor mai putea să-și câștige traiul prin navigație și prin comerț. Acești oameni ar trebui să emigreze, dar aceasta este acum cu desăvârșire cu neputință, mai cu seamă fiindcă multe țări, dintre cele mai însemnate, vor pune stavilă oricărei imigrațiuni germane. Îndeplinirea condițiilor păcii ar însemna logic așa dar, moartea multor milioane de oameni în Germania. Acest flagel ar veni curând, căci sănătatea populației a fost prăpădită în timpul războiului prin blocadă și, în timpul armistițiului, prin mărirea asprimei blocadei de foame. Nici un ajutor, oricât de mare ar fi și oricâtă vreme ar ține, n'ar putea să împiedece această moarte cu gramada...

„Nu știm și chiar nu ne vine a crede“, — încheie raportul, — „cum că delegații Puterilor Aliate și-au dat seama de urmările, de neînălțurat, ce vor fi, dacă Germania — o țară industrială, foarte populată, s rîns legată de sistemul economic al lumii și supusă nevoiei de a importa foarte multe câtimi de materii prime și de produse alimentare — se va găsi deodată, *îndărăt*, la starea desvoltării sale care se potrivea cu starea ei economică și cu numărul populației sale *de acum o jumătate de veac*. Acei ce vor iscăli acest tratat de pace vor iscăli osânda la moarte a milioane de bărbați, de femei și de copii germani“.

* * *

Friedr. Grimm, în lucrarea sa: „Pentru Rin, Ruhr și Saar“ (1937) scrie:

„Wilson, care se referea la programul său al celor 14 puncte, își chemase deja vaporul, „George Washington“ în Europa. Era gata-gata să părăsească fără de niciun rezultat, Congresul de pace, *din cauza problemei Rinului*.

...„Criza franceză“ sau „perioada întunecată a Conferinței de pace“ așa numește *secretarul lui Wilson, Baker*, care a tipărit memoriile președintelui Wilson, a fost partea aceea a pertracțiilor când s'au certat pentru ținutul Rinului și Saar.

Într'un Consiliu al cabinetului francez, ținut în 25 Apr. 1919 a spus *Clemanceau* lui *Poincaré*, președ. Républ. pe atunci: „D-le președinte ești mult mai tânăr ca mine. Peste 15 ani nu voi mai fi. În 15 ani nu vor fi dus în îndeplinire Germanii toate condițiile tratatului. Dacă vei vrea să-mi dai onoarea, de a-mi vizita mormântul — sunt convins că ai să-mi poți spune: „Stăm la Rin, și AICI rămânem“.

* * *

Gustave Le Bon, sociologul francez, susținea în rubrica sa stabilă „Problemele viitorului“ din rev. „Les Annales“, în 1919 că *trebuie* să se ajungă la „*paradoxul*“ că *înflorirea* Germaniei învinse este totodată *înflorirea* Franței, căci o Franță învingătoare fără de contribuțiile de războiu, date de un stat care poate da, este o Franță care tânjește.

* * *

Vanderlip, financiarul american „ochiul finanței și industriei americane pe lângă conferința dela Geneva“ („Tems“, 10. V. 1922), constata: „Nu ajung oamenii să privească lucrurile dintr'un punct de vedere mai larg decât punctul de vedere național. Nu s'a ajuns să se ia în considerare că o țară nu poate prospera în mod continuu dacă este înconjurată de alte națiuni cari se ruinează progresiv“... „Europa este o unitate economică. Până ce nu vor recunoaște bărbații de stat și popoarele acest fapt mult mai clar, orice progres în reconstruirea Europei va fi oprit“.

CRONICA.

Coordonarea activității institutelor de credit ale statului. În scurtă vreme, se vor lua măsurile necesare, pentru coordonarea activității institutelor de credit ale Statului.

Astfel, prin aplicarea legii de reorganizare a *Cassei de Depuneri și Consemnațiuni*, se vor încuraja, îndeosebi, depunerile mai însemnate și pe termen, pentru a armoniza activitatea sa cu aceia a Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale, a cărei menire este să desvolte micile economii și să organizeze plățile fără numerar.

În acest scop s'a prevăzut că, până la sumele fixate drept plafon de încurajare pentru economii, *Cassa de Depuneri și Consemnațiuni* va plăti o dobândă mai mică decât *Cassa de Economii*.

In schimb, pentru sumele peste acest plafon, dobânda Cassei de Depuneri va fi mai mare decât aceea oferită de C. E. C.

Pe de altă parte, prin reorganizarea Creditului județean și comunal s'a realizat și o discriminare a împrumuturilor, sub raportul termenului, astfel încât acest institut de credit va putea acorda împrumuturi pe termen lung, dela 6 la 40 ani, iar împrumuturile pe termen mijlociu — până la 5 ani — și pe termen scurt — până la 9 luni — reprezentând împlinirea unor nevoi de moment, vor fi acordate de celelalte institute de credit: Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, C. E. C.

Banca comercială italiană acționară la Soc. „Acnila”. Banca Comercială italiană și română a cumpărat 2.900 acțiuni ale societății „Acnila” care, după cum se știe, se ocupă cu comerțul de produse chimice. Cumpărarea acțiunilor a fost aprobată de Subsecretariatul de Stat al României.

„Reșița” și-a încheiat Bilanțul pe 1941. „Uzinele de fier și domeniile din Reșița” și-au încheiat bilanțul pe anul 1941 prezentând următoarele conturi mai importante:

A C T I V.

Investiții	Lei 3.235.665.024.—
Participațiuni	521.605.971.—
Rente de Stat	145.210.434.—
Obligațiuni C. F. R. și bonuri de tezaur	1.279.277.073.—
Stocuri de mărfuri	1.526.619.277.—
Debitori	2.239.112.335.—
Disponibil	223.986.674.—

P A S I V.

Capital	Lei 1.000.000.000.—
Rezerve	769.720.106.—
Amortismente	2.094.458.831.—
Datorii ipot.	926.161.360.—
Datorii bancare	1.753.093.928.—
Creditori div.	538.378.913.—
Furnizori	233.661.441.—
Bilete la ord. de circulație	1.004.114.087.—
Beneficiu net	301.017.174.—

Din totalul de obligațiuni C. F. R. și bonuri de Tezaur de 1.279 milioane Lei 1.100 milioane sunt lombardate la bănci, iar din datoriile bancare înscrise la Pasiv 1.151 milioane Lei reprezintă împrumuturi pe

bază de gaj, de obligațiuni C. F. R., bonuri de Tezaur și cesiuni de creanțe.

Remarcăm că rezultatul brut al exploatărilor a fost în 1941 de 1 miliard 142 milioane 240.302.— Lei.

*

Societatea Canalului de Suez a cerut moratoriu. Societatea Canalul de Suez a cerut moratoriu. E de remarcat că dela 3 Iunie 1940 această societate anglo-franceză nu a mai convocat adunarea acționarilor.

La izbucnirea războiului 470.000 de acțiuni se găseau în mâini franceze, iar 330.000 de acțiuni în posesiunea Coroanei britanice.

Statul singurul cumpărător de Porumb?

În vederea asigurării unei bune și raționale aprovizionări s'au examinat diverse proiecte și propuneri în legătură cu comercializarea și distribuția porumbului.

După cât se pare, s'a ajuns la încheierea că Statul să devină singurul cumpărător de porumb din țară, după modalitățile ce se vor stabili în amănunte.

Se va lăsa libertatea schimbului doar pentru cantități de maximum 500 kg în cadrul aceleiași localități, iar pentru același județ se va cere aprobarea prefectului local.

Societățile și toți posesorii de cantități de porumb ar urma să le predea Statului în termen de 15 zile, la prețurile locale.

În felul acesta, asemenea desfacerii grâului, se speră să se organizeze repartizarea porumbului după necesitățile reale ale consumului intern.

„BANCA ANDREIANA”, SOC. ANONIMĂ

Rășinari, județul Sibiu.

Reg. bancar Nr. 18/1934. — Capital Lei 8.000.000

Convocare.

Domnii acționari sunt invitați a lua parte la **adunarea generală ordinară**, care se va ține la 14 Mai 1942, la orele 16, cu aceeași ordine de zi, în același local, publicat în Monitorul Oficial Nr. 54 din 4. III. 1942.

Dacă nu se întrunește numărul cerut la 14. V. se va ține la 24 Mai 1942, la aceeași oră, cu același program și în același local, care va decide valabil.

Consiliul de Administrație.